

יוסף למי' הארתי'א הג' ורועי בהמה דקה לא מעלין ולא מורדי'ן אסוקי
בסכר טרי ממסם איבם אמר ליה אבי יכול למימר ליה קאי ברי האינרא א"י
הני' ל' אבהו קמיה דל' יוהאן הבוט' ורועי
בהמה דקה לא מעלין ולא מורדי'ן

הב'ה מתוך זיכך והולך אפילו ר' זה
סנים פי' אחר כך חדש מליכך ב' ימי
וחרז כיוצא סקץ ברא ספרים מתוך
בריאות אבל אם פירם מתוך חולי
מחזירין אותו מיד כשא' בחולי סכך
אבל אם הוא על סככה מחזיר אותו
לאחר כמה ימים : תאז עכ

להפנים מן הוא שצמח מיהא דלר'ה דרמסומר אוכל כבילות להכעיס לא ב
קריבא ביה לכל אבידת אחיד כר' דרמסומר סכפר בעיקר מותר להלוותו ב
ברבי' מראל באחיהו כסך וחי אחיד עמד אהרר ל' דכיוכי בהדר ובמסומר
לא סיד למימד הכי כיון דלא קריבא ביה לא תסוך לא תסוך נמי לא קריבא
בדיבית ולא אחרינן כיון דלא קריבא ביה לא תסוך לא תסוך נמי לא קריבא
ב' דבלא תסוך איכא טעמא דחין אתה מצוה להחיותו ובהא תלא דחמא
אבל ללוות הימיו אפי' טחטא וישראל הוא כמא הכותן לו ריבית עובר על
לפי עיור לא תתן מכסול ועל אל תתן לו כסך ועל לא תסוך וכן מוכיח ביר'
דמכילת' בפרק בתרא רכותא דקיסרין בעא קומי ר' אבהו אבותיכם היו
מסתפקין משלנו ומפסימה חזי אתם ומסתפקין משלנו אל' ליה אבותיכם לא
קלקלו מעשיהם ואתם קלקלתם מעשיכם ומסין התם בשם ר' חנינא כותאי
דקיסרין מותר להלוותן בריבית איתמר מסומר פליגי בה רב אחא ורבנא
חד אמר לתיאבון מסומר להכעיס מן וחד אמר להכעיס נמי מסומר ואחיהו
מן זה העובר ע' ואמר מר מורידין אבל לא מעלין השתא אחותי מחתיבין
אסוקי מיבעיא אמר רב יוסף בר אחא אמר רב ססת לא נכרסה אלא שאם
הייתה מעלה בבור מדרה ונקיט ליה עילא דלא תיחות חוותא עליה רבה
ודב יוסף דאמר תרוויהו לא נכרסה שאם היתה אבן על פי הבור מכסהו וכ
נקיט ליה עילא בעינא לאעבורי חיותא רבינא אמר לא נכרסה שאם היה ס
קולס בבור מסלקו ונקיט ליה עילא בעינא לאחות' ברי מאיבא ר'א' מתרפאח
מחך רישוי ממון אבל לא רישוי כפס' תאי רישוי ממון ומאי רישוי כפס' אילית
רישוי ממון דרב סאח בר אבא רישוי כפסות דרב סמיח בר אבא רישוי ממון
יהיה דאמר ר' אפי' דיבכא דסאלינא לא מיתקנין כפסיהו כפס' רישוי ממון
בהמתן רישוי כפסות גופו והינן דאמר ר' יהודה אמר בר אפילו דיבכא ד
דכסילת' לא מיתקנין מיהיהו: אל' רב הקרא אל' מר עוקב' אנב' שאמרו א'
מתרפאח מחך אבל אם לא ס' פל' יפה ס' פל' דע מותר סבר טאולי
מטאיל וכי היכי דטאיל לרידי טאיל נמי לאחריבי ולא אחי לאורעי כפסיה :

אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן ואמר לה אמר רב חסדא א"ר יוחנן ספק חי
 ספק מת איז מתרפאין מהזן ודאי מת מתרפאין מיזן והוא איזא חי טעה לחיי
 טעה לא חייטבין ומנא תימרא רלחיז טעה לא חייטבין דכתי' אש כבול העיר
 והרעב בעיר וגו' והא איז' חיי טעה למ' לחיי טעה לא חייטבין א' רב' בר בר
 חנה א"ר יוחנן כל מכה טמא חללין פלויה את המצות איז מתרפאין מהזן איזא
 דאמר כל מכה טל חלל איז מתרפאין מהזן מאי בטייהו איז' בטייהו גב הד

זוב הערל דאמער רב אראפ בר מיתאגב היד וזב הערל הייהן כמשה שלח חלל ומחללק עליה את הסבת פרע' דר' יוחנן פליג אדרב יהודה אמר רב דאמז אפילו ריבדא רבוסותא לא מיתקדא מינייהו וכן דעת רב אלעם זל כי לא הביא דברי רב יהודה ואין כל לר' מרע' לעיל מדרב יהודה וגם בטיוחא בתרא הייהו דרב יהודה ולא אחיזי הק דרבי יוחנן לעיל משמע דלא פליג עליה דאי פליג עליה הוי ליה לאחיויה דהלל' כרבי יוחנן לגבי דרב על כן הייה אומר ד' דלא פליג עליה וסלסה חלוקת יע ברבד רבי יוחנן אחיזי

הוא בחולה בדבר שיש בו סכנה אף מתרפא' מהן רצוי לאישימותו אפי'
לא גרמתי לו מיתה כי מסוכן היה ולא מרע נפשיה אף קולטתיה והיאח' מני
סאח חולה כלל כגון ריבדא רכוסילתא' אם ימתיהו לא מרע נפשיה כי לא י'
יתלו הדב' במה שא' בקי ברפוא' כי ברפוא' זו אף בה אמונ' ויאמרו כי בלאו
הכי הצי' זמנו למות או שזכאו היה והמיתו בידים אבל בחולה שאח' בו ס'
סכנה לא מרע נפשיה אמתרפא' ממנו אפי' שאח' רופא מומחה רלא מרע
נפשיה לקפח סרכסת': ואם תאמר אם כן מאי פריך לעיל מריבדא

הַבָּיָה וְהַכֹּהֵן חָבֵל בְּסֶכֶד הַכֹּל מִרֵּדְחִייעַ
 רַבְסוּלֵתָא לִמָּה דְרַמְתָּי חִידֵי בַחוּלָה
 סֵאֲף בּוּ סִכְנָה וְהֵיכֵן דְּרִיפּוּי מִמּוֹן וְדִ
 וְרִיפּוּי כַפְסוֹת דְּחוּלָה מִסָּם בּוּ סִכְנָה

הג'ה מפר' בידוסלמי מפי סכוכת
 לו חיים אל' חסי הדרא חמרה סאסור
 ללמרו חומכות : ת'אז ע'ס

הַבָּיָהּ לְהַזְכִּיר אֶת הַמִּיּוֹת מֵאֵל
לֹא כִלּוּ כְבִלּוֹת וַחֲדוּ וְכָל סֶפֶן מֵאֵל
לְהַשְׁכִּיל דְּבַר עֲמָנוּס וְלֹא הָיָה מֵאֵל
מֵאֵל וְכָל מִיּוֹת עַל הַזֶּה לֹא עָתָה
זָקְתָה מִכָּא לְתַרְבּוּת דַּע מֵאֵל
בְּכָל

אבל לא בינה לבינה מכאן שיש להזהר שלא תתקן ככרית בנה על ישראל כי אם ברשותה ואחרות עומדות על גבה לריבא למימרה דאחרות עומדות על גבה והיונו ברשות הכרית ויהא מסתמ' ברישא דרבי' עומדות על גבה במילת הינו ברשות ישראל וה' לענין הנקה ומי' כר' דכנסם וצאם מותר דדואי מותרתא ורומניהו יהודיות מילתא ארמיתא בסכר אבל לא בחסם אמר רב יוסף בסכר פרו משום איבה סכר רב יוסף למימר אילורי בטבת בסכר פרוי משום איבה אמר ליה אביי יכולה למימר דידן דמסטרן סבתא מחללינן עליהו דידכו דלא מסטרן סבתא לא מחללינן עליהו סכר רב יוסף למימר איבה אמר ליה אביי יכולה למימר אי כפניה הוא בעול' לאו נסובו ואי אשת איש הוא לא מזהמא באפי' דבראי סכר רב